

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 237 Subject Medicine

Name of MSS Vedic Manzan

Author _____

Period 1825 Vikrami Folios 29

Script Urdu Source Prithipal Singh,
Amritsar

Missing Folios 1-17

میدک سفر
اراد
۱۱

23

11

1000

भग कर बिचार

पर त्ववेनात्

५३९

अन्तात्

को मानें जिसमें परमेश्वर के वचन की निम्नः

پوختی بین مسکو، الکائب، اورن چند در دوان
خاسته بخاک انداس و ۱۸۲۵م نوشت،
بلاصحات ۱۵ انداز ۱۵ سلورانی

کتابخانه

Under M.S.

615

Page 1

237-MS

در تعداد اراضی ترکیب

نماید غیر جار و اراضی بر کسب
نمی خلقت گنجی و کار بود وضع
شمار این کنونش بهوش هر جا
عدو باشد و کار الفاء مقدم

برای دفع تیغ خنجر **دله**
براز طعل کاویل بار اند
شود چون چنگ تکیش ساقی امیر
نمات شود و نصفش بس

کشی در دیده جن بدکار خاست
سعد را برد از چشم نهادر

چون مرا بهر دو در جهان می آید
سر درخت کن مرا بهر دو در جهان می آید

سر دما هر چه از این واسطه دور است

میل کردن شد از حد
خود را شورش برآورد

منع بارت و کھوڑا مبار کل نا انکورو نا انکھ مشیر

منافع بانگشاه درم هر که سرک بالشکاو جوشد و شربت شکر کند بشکر

نافع اندر هر صرع و جنون و زاری حرب و خشک و صبر

حال رنجور بغم و سودا کرد و از روی زمان زمان بخوابید

برادر طفلی
بریندر المومنین
در وقت صبح
السلام بر ابراهیم

بر وضع شدن و بدقت بدل و موده و دماغ و خنجر
برای رفع منفعت و درد

شستن اعضا که گزاف است و افه این منفعت علت بر

خارش اعضا و بیابان حرق عسل و قویا افلیح و صندل

برای زینش در

چاکور اکوت و سازان خشک دارد و زهر زینش در

کوبیده عسل و زینش در بنود دارد و می صحت تر

برای تقویت دماغ و ذهن جو قهر طی از مشک و عسل کنی

دماغت کند تقویت ذهن تمر بر و چون زردی و بود

درد ناشتا چون ترا شود هر روز در می خورده چند بدتر

بر اند زینش تنقید است از سات و صداع و صرع و سرد

ببر و عسل و دفع کند درد قولنج و درد دشت و کمر

برای دفع صرع جگر خرد و مصرع و کمر

بنود و هیچ از زینش بهتر

تقریبی
در خارج از کوبیده

جگر کوشش خود بهی طفلی را اگر بکشد آن طفل در
 مزه زما دی را خون خنجر بهی چند روزی کنی این عمل
 و اگر آن مزه زنده بکشد بخور و بچش مدتی خون او را بنفوذ آن
 است از اجل خون حورو و است نکو بر غنچه در دهرین
 زایل کند تشنج و صرع و سردی در و مفصل و وجع کرده و کم
 سبیل الطیب معده راه ملکیت نمک باشد شیر را و حکم
 بدائع بدل بود نمیکو شود از روی زما ده نور بصیر
 تشنج مادی طبع را بنهد برزد و دشت در زکمر
 خاکستر موی آدمی را زرد خور حراحت سر
 یا هر جگر بکشد در سر کرده و دشت زور را نکو تر
 از زراوند طویل نمیکدم یا غسل نویسنده دفع کداز

معین

کداز
 کوی عین
 مکتوب

حیض را ندیده مبرون آورد حب قرع اندازد و گرم دراز

هرگز اگر می خشک باشد **دلم برای کرمی جگر** کو طب کت کوسان افروز

پس باینر با نیراب شک و کندی میل میکنیش هر روز

برای صفای ریه خوردن شیر گا و با حرام زنگ شکو کند انگیز

توبه ای آورد بولی وقتی کز ترشی کند کسی برهیز

برای صفای نفس در سبوی بود کل حکمت چون سم کوزر سوزد کس

پس خرد و یکدم از آن هر روز نافع افتد ز بهر ضیق نفس

برای درد سر چون درد سرش بود در کربا از هر صند سرد محتر ریش

و آنکه ز بی طلا طلب کن خطمی و کل سفید خوشش

برای درم و کوبیدن ز بثور بر درم چون نمی افکنده گا و اگر کند دفع نه بینی دورش

نافع افتد جو ضما دوشش ساری موضعی را که کزد ز نهوش

برای دوستی زن کل سنجید چو ساید مرد و آنکه باب شسته خود سازش خمش

زین هر که دزدان بی تردید ز فرط دوستی گوید اسیرش
برای صفتی چنان و **دولت** بیاض خضه مرغ اندک مالده ز خیل نیکوایان برردی مهرش
جبال عارضش محفوظ ماند ز آب اقیانوسات آتش
زن خوانند در جنبی در قیل **فرز صول** از سر که مالوقت خفتش
چون ز نرنگ او مرد اجماع **دولت** لدی یابد و نتوان کفتش
دفع صبر که آن در صاعی و **دولت** هر که اندازد کس مورط بیم خوردن مثل شوکان در صاع
فلعل سوده را بر رخسار کاد خون خوردانند سر اسید
برای دفع سرفه در کرم دراز و **دولت** سیرا چون بزی و میل کنی سرفه کننده را بود نافع
در خوری خام بر نهاده بود **دولت** که صهای دراز را دفع
دو درم پهل اگر کنی غشت از برای بهق بود نافع
معه را تقویت کند باشد **دولت** غشایان و قی ترا دفع
دفع کرم در دهن و **دولت** یک نیم تلنگای جهان که بتشویش مانده ز صواع
از شفا بابت جاع بکن که مضرب و صواع جلی

به شوکان
نخ و دانه و لابنه

پیل

در محافظت بدن

روز شب بیدار باشی نه بیداری خواب مکن کنی ز بهر فراغ
 زانکه خوابی نداشتی بود سبب بهضم و ضعف و فراغ
 زن و بد چون بر درش که باک باید در طبع عود و غسل بعد
 پس که از دستاغشی و ز فرغ خوش سازش تنگ و معطر گرم
 در بدو ای مرض خواهی گفت سخی ناک تر زاب زلال

بهر امراض اسفل قی به هر امراض اعالی اسهال
 بهر امراض اسفل قی به هر امراض اعالی اسهال

از رای بهی ز عاقره حاکم کنی بکدرم را طریلال
 بشان بکوب با عدس دوسه حبث از میل کن هزار

باشش در آفتاب گرم بین قدرت در الجبل و اند فضال
 بکدرم عود و مثل آن سبیل مشک و انلی سوسک مشکال

سازم چون شهبه پیش کن که بر دزدل تو رخ و طلال

کمر داشت را دهد قوت کند دفع عشت از آل
 دفع عربی بسره نمیکت نمیکت برای دفع اسهال

بهر امراض اسفل قی به هر امراض اعالی اسهال

اوزار گرفته کن بد **برای دفع** بکثرت از دود و دوشغال
 برانسون مداومت جو کند در شکم ما و مادر شخیل
 کند اوزار اول جفن غرق رود با شست و با غلیل
 سده را که در حکم باشد **برای می فطرت** بکشد با مبرر حلیل
 بود خون مده خالی چو دم کن **برای دفع** که باید در بدن روح بوی خلیل
 جو رحمت از بدن تحلیل باید **برای دفع** در دوش غالت اند بوی خلیل
 زهر صحت باید ضرورت **برای دفع** فرجست را که می کرد تحلیل
 خاکستر بد که سر که **برای دفع** در غده نهند و بر نایل
 زین هر دو فرض که گفته شد **برای دفع** صحت باید علیل با قبل
 بهمنه اکیه تر نشین مره صفوا **برای دفع** بود خباب گرمی طبیعت نایل
 ز کرمی به حمام محترمه ساس **برای دفع** که می محال شوی تا که از طبع دل
 سه درم از شفاقل مصری **برای دفع** بسمان و بکوت و خور نایل
 بکد و عست چو بکد ز دازان **برای دفع** شود مقارن که بکوت محل
 از بر شوخ خوری کوشش **برای دفع** دیده زار ز شنی اند محل
 ابابیل

رشته

مره
کود از بنم ز این

خوردن او چون میانه بدن شهوت زن همه کدو را بیل

در نفقش نترسید خوردن آب در چهار محل نزد ارباب حکمتست حرام

بعد هر میوه و بعد جماع بعد در زدی کار و بعد طعام

نذیر حمام آدمی را نشود چون خوب بخت ناستنا و بر اقل حمام

بیکه تعبست کند طعام در دو سوی حمام نهد هضم طعام

خس که کاهو خورش کس خورند آب کدو و خورش را بپزیند نفع آید

کوتاه دل میکندش بکاه کاه هر که سارنگد او را احتلام

تشنه نمی نشاند او خوار آورد معده را باشد موافق و السلام

در ضایع ریزد ورمی عود که خورند از رگوند پاک سازد بدن از نفخ حمام

بر و ضعف دل و نفخ جگر ورم کلبه و در و از حمام

بیشود نفقش و فیت و فواق سده هم بکشد بد تمام

یکدم غرقان هر که خورد در صبح معده کند تقویت نعم و از اول

سده کشاید و در قوت نیست اگر در دو دل معده را نکند و السلام

خوردن خنثی سال در خواب نفعش بکن ای سدابای سقیم

منافع کاهو

جگر

رای خوراک بدن دفع

زغف انزال

عنه

۱۰

سرعت انزال کرداری دهد **در** سرعت انزال نافع عظیم
مسهل دافع مرض

اگر کسی مقل مکشفال اندکی غفران کثیره اهم سوزنده
 پس شکونی دستک بعمل مسهل نفخ است سودا هم
 سده کشاید و براند حقیقی تن کند فزاید توانا هم
 دفع درد که کند تباهم برود در دست و پا را هم

در عضو دمای حس است کوم توران یکی دود لح
 باشد دگری تسهیل و بنود یک حس است اگر که مانده خبر ششم

جوشی چو انجماری نیش نیش نقد **در** قوت دید بوضو کند قطع نفخ دم
 دافع بود زکرم و حال عاف را نافع بود خب شنش را نسیم
منع از آفات **در** حوله ریش بر آید

در شیوه شهوت ملین افراط و اطراف احداث تشنج کند ضعف لصر هم
 عارض شود و عرق ریزد از باد تشنج و عرق در در کمر هم
برای دافع درد و سردی و تشنج
 کشنده و مقبضه و کل سنج هر یک در می رسد و بی کم

در کمر و تشنج

عرق

درد در کمر و تشنج

بستان ز کوبش مجموع از قند سفید سوده کن ضم
 پس میل کن که نافع افتد در دسره در دسره کوشش هم
دفع در دسره دسره
 کثیر بود مقوی ک خون بندد در دسره ک
 در ریح صندره مفید باشد تنوشش و دار را سرد هم
دسره برای جوشن دسره
 طبع قنبر اصل ز کس که کرد در زمان خود و مادرم
 بران جوشش که ما در دسره چه صفه ای چه غری اش بودم
 و کار از وی میا شاند حکم را و بد قوت طوبت را بر دسره
ساق مرز دسره
 آب مرز دسره سرد است عرق بندد شکم را هم
 معده را قوت دهد بر اندول نکو باشد ز نفث الدم
در مفاغ اختیار بادان دسره
 بادیان با دسره را بر دسره روشنی بدیده شد هم
 قوت ماه را نکو باشد شریقی که است از دسره
برای خفقان دسره
 که خورند از زرد قند اطی کرده پیش ز مشک با آن ضم
 به شود بعد خوردن مسهل خفقان که باشد از بلغم
 بول دل

زرد کوبش
 زرد کوبش

نفث الدم
 بر آمدن خون و نفث
 که با سرفه ای

زرد کوبش
 زرد کوبش
 زرد کوبش

تقریر و اشخاص

سنة ١٠٠٠

چون تصرف کند در معده کند اسهال و آورد بلغم
بصلاح آورد و در حیات برود از مفاصل تو اطم

و الصلح نفس

شیخ از رای صلیق نفس کیده و ز بهر جرق بود بی نظیر هم
ز غبت کنی جو یکدم از وی بجا بکتر رسد ز زخم ز تملک ترا الم

شیخ
در مکتب
و مکتب

و له در زانو و

خنا سوده با آب صابون جوهر زانو نهی در و شش کند کم
و کبر بر شش بر ساری طلائش فراهم آورد شش الله اعلم

خارین و در حشمت

تسره هم بر زانو بصف بنا بی و منبر و نگاه دارم
کرده بر کس کسی در حشمت حرب حشمت و حار شش را هم

برای دفع

اولین خوری جوهر منصفال بیرون برودن تو بلغم
نیکو بود از برای معده قوت ماند ز رو حکم
فغان کند ز درد سینه تشویش تسهیر را کند کم
شود خورده چون کبر پی نشود نشاند بر تشنگی را از مردم

در مکتب
و مکتب

ز درویش خلاصی بدیش را کداری ز موضع زخم گزوم
در قواید برکت قبول اول
برکت قبول چون غمزی هر روز سخت کرد و جو کرده است دندان
بر روز درخت جو کل ای بوی خوش همچو غنچه از دمان
فتح آورد از در خطاط غم نماند شوی خوش و خندان
بدل معده و حکر رسد نفع برونست از ده امکان
اشتها آورد و ده باری بهضم را کردست تمام بیان
عضوداش می بردوی مفرد در عدد اسم چون نمود عیان
خرد و محوسن او مشکا کل در نماند چنین برکت دان
دلم قوت دل ربابه
بر شمع یکدم هر کس که هر روز کند مرقاض باشد شمس جان
بیا مژ و بیا بنامد و شمس را فرج بخشد شود خوشحال و خندان
توانا کرد و بشهرت گذرد شود خبری که میدانی خوشندان
برای درم لسان
طلب کن شربت شکرین را و قیق با قلی مکش لسان
کیون

بهم امیر از هم جداوا
مطلب من از بر کس لبان
برای کندن بجان برادر

اگر بجان ماند در کس
چو آنکس از دوان باشد نه بجان
چونچ لی طلا ساری شهید
مهر و ناید زش بی شتر بجان
دلق و نعل سحر

یزد نیکو و ماسیل و حید
طلا سازند اگر زبند کتان
کند تکیه بر دشت جو کوه در
شکم بند و کفش سازند بران
دوار مرع

بنیاده خروش اگر خوری شراب
بود مفیدی زهر حله جانوران
و اگر که خوری صبح و دماغ
شود علاج سرد را و دوار و دانی
و اگر طفل دمی بوده قند
بضع و منیش باشد و رسته ان
سایه بنده و دیش و زخم و کله
سای اگر بنید زرد و دوشی چشم
کم کرد و آب رفتن چشم تو در زان
در صبح کف زنی مکر ز نقد
قوت و دمه بده بدل ز نیکان
در دمه زرم نقوع کنی و دوش
صفه و دغم از یکند دفع من
باص چشم و زنه

برای دفع سنگ کیم

خسک
بهره

رئوح
زردشک

سکین موش دفع کند سنگ کرده
و چشم گشایی بر دانه است باض
ساری جویند نرم کین طبع در مان
تخم ریواج را کینی چون میل
در بامالی سر و غن کین
ریج اسهال را بود در مان
جرب و حکم را محب ان

قوی موده دفع موده

آب این تاب را هر خس
قره لامعا و ضعف ماه را
مده اش تحت بر دانه
سود دارد اشکارا و نهان
هریضه را دفع بود و نه شکم
کم خورد و لایحه خوردن زهرمان

چشم دفع حصی

گر گشتی انگوزه او در چشم
دور خردش کرده چشم
چشم تو از تره باید در امان
ما و ما را نکند اندر مان
دفع هر زهری کند از قفوط
بول را اند حصی را هم بکمان

برای بخش نان دفع موده

بهره زری جویند حوری
از کدو دانه است خلاص کند
گویم از صد کی میسای آن
بر ناند ترار و در میان

والله
شش

که مهای دوز را بکشد بحشمتش را نشود درمان
که بدشواری است شود انگیز کار دشوار نشود آسان
در بانجیر هم گوی از زهر نه ضرر عایدت شود زان

منقذیات مو در زادن

موزید که کسی خفاش بس کداری سر زاری کوکان
زاد در دشواری زاید زهره مال در حشمت زاید در زان

هکته عین

سایج را اگر کنی مغسول بس مایه شیش شیر زان
زیری از آن بخت هم خود برود خارش را و سوزش آن

زهره برای دفع زهر جانوران

زهره شکست را خود کوبد بکند دفع زهر جانوران
ببر و سوزد و بشی نشکن کردلت را تر و زنده زان

در خواص جو زرد در دگر

و درم که حوری ز حور نما شودت ای خوش عیان زان
جگر موده را دهد قوت نمک باشد زهر در میان
اشها ادر دکن ادرار فوحت بخشد و کند خندان

سایج عین
نوشته در

کتاب
کبیر

که برقی

در تعظیم و ذکر

کرم سرخی که از اطمین گویند خشک سازی جویش بیشتر آن
نرم سائی بدین شکست هندی رو کرد و حوان
دوارش کرد و از آنکه نوبه نوبت که زن اندر دوشش بقیان

برای کشتن کرم و علاج کرمها موده

در وصل شفا

زور و در یک شفا و برابر بکسر و آب از آنکس بستان
فروکش از صبا می یک خاله که خب القوع را اندازد و آن
در کرم دراز و خور و باشد **علاج کرمهای معده میدان**
برای لثه دامیه دندان و آنکه صلا کرده به نری کنی
شاخ کوزن آجونی و گوش و آنکه صلا کرده به نری کنی
دندان سفید سازد و قوت دهد که چون ایدت لثه کند و دودیل

برای الله دامید و خدا را

برای برادران کرم و له

برای برادران کرم و دلم
هر که با ما غسل حرم
ناشنای کند هر کرمی
چون شغال نه کم فی افزون
که خود در تنفس آرد سوز

ضماد گرم خشک

بر شکم خون نهی حفظ را
هر چه از شکم کم چه خورد چه بر

شماره
شماره
شماره
شماره
شماره
شماره
شماره
شماره

خفا

در دهم در در قونج

معدنه اخلط کنه پاک اگر میل کنی ده درم
 اک خنجر در می غایقون

در وقتی که برادرش کله در کله در دبا و در درون در دبا

برای انداختن بجهت دره و لیس

از شربت سلیخه حور و نازک کنی ز ابل کنده ام بود در دهر مردان

تکسنتی نه در زوج که بود در دم

و زین معنی لغوی

مردم را باید که از محنت از عاخر
تاسد از اولاد از در محنت و

زاد قیامی و زاده ای که در این کتاب

در امتدادی سوره دار بر درون

برای بیخ چنیم **دله**

فندق از سوزی و بارش است بس نهی و فرقی طفلان

چون مانند خند زوری سرش
چشمش از ازشرق بود کرد

برای قوت دادن و غلبه

برای قوت دماغ از روغن

سخود را خواه جام و خواه کعبه
خورد و حوس سراید تو

بر درخ سعال ملغمسی کند آواز را صافی

برای قوت

شیخ شمس الدین محمد بن ابی بکر

و من ستم او قوی گردود

مهم است در اسلام است . و مع ستم و ستمی در اسلام

کتابخانه

زیت
در کوزه
وین
وین

برای حفظ و سیاه مو

مورد
مورد و راج

مورد اگر در روشن کنه نری
ز برش بر موی مالی نموی را
دانه می خدش کنی دگاه گاه
موی را از رختن دارد نگاه

برای درم خصه دهنی دغره

مسکه هر روز اگر کسی مالده
در باله ران درم که بود
رتن خولش نشود خربه
رکس ران و خصه که بود

و لای بر لادن بر زینتم

هر که مامعش خرس
نارست مثل کند کرمی
جابر شغال نه کم فی افزون
که بود و تنش اید بدون

در رفع بن و مالول و شرب

قوت جسم جان اگر عوار
نان بکر زره بابت خردن
زنان نه رهلق فیروزه
لحم دوز زره آب سه زره

و لای در اعداد ارواق

در تن آدمی سه روح بود
دویم آن طبعی آمده است
آتش است حیوانی
سمیش نیست غرضانی

جای اول دل و دوم حکرا
انفست اگر خوری بل
جای ثالث دماغ تا دانی
کرده بچون خاکه میدانی

و لای برای قوت باده

رخس
ساک بانو

در صدرش باشد چو مفید شد جهانم کما که میدانی
در کتی نرمه و در کتی شراب سخت کرد و همانکه میدانی

سقمونیا با جود آب باقی نافع بود چو کلف رود طمانی
در دانه اختیاری با کثیره ببارت بود و خوضرا و کتی

برای قوت دیگر
مغوشش را که ناره بود پیرکت پای مرد اگر مالی

بهر صد ساله که روان بود سر برار و عصای احوالی
برای ریش بین

بوم و ریش کنی حورینج با نری زهر ریش و منی
بس که مالی اندک فرقتی عجب دانه که دیگر ریش منی

برای درشت
چون بچون نم منضال ارجا پس بیکس که شیرین درشت

ناخوشی که داشت از درد ناخوشی که در دمل باخوشی

برای روشن چشم
چو در جان سنوری شود بلفش بنامی مصری اعلی قرانی

بس که ریش کنی در دیده خود فراید و دیده است را درویشی

کبر

بقدر

مکه

نہوت بد رخم سار دہ سده نت کردہ کو مت ماسن موٹ کر شکل ست کمی
 اکھہ اورت اللکت کھنوں نالو مار جو رکھل کپ جن کہی دہہ دلویت سبار
 بید کر نہتہ بہ ہمتن کر رجو سو ہا گیا آن ار تہہ دھکھا لون رکت کر او کھہ
 مم مت اللجھن تہہ تہہ موم اکادہ سکھ جکتا جت رخت کھا کر و ارادہ
 بید منوس نام دہر دیکھ کر نہتہ رکاں کیشوراج ست نین سوکھہ ہا گیا
 بکاس بر تہم نا لجن کھوں دیکھ کر نہتہ مت سوی ہن ایون آن
 ہا و ہی جسہ مم مت ہوی کر اننت سون مول ہن دیکھوں اکار
 جانون دوکھ سوکھہ جیو کی بندت کر ہو بچار آدیت لون مدہ کف اننت
 بباد لون بردان تر بہہ مدہ لجن کھوں جانون بید سجان مسدک کاک
 کلنک کت بت ایہہ ہائی ہنس مو ر کو ت کف ناک خلو کا یا
 تیتھ لو اب تیتھ کت سود ہمنی سنات جلی کہن ات سیت ہون ساری
 اہہ کہات جھو دا جیل رہمنی جلی اوشن رکت کی جان رشتہ

اہمہ پت کف نامی لنگہ برکھیا اہمہ جوہرہ موکہ کت تابیا کل ملاک
 سوکی آدہر سوید جرات مورجہا دہ سیت بی میت اہمہ
 سون پت کی میت اہمہ کس کسہر کسہر سوکس موکہ مشہا پتہ
 کوئس ہیا ہار کا کل کہین رہی کف سکا لہجن استی کی دہی پتہ
 تالو جلی اہمہ دو با من من رہی دہی ستیل نذرانہ سو روکھا
 اہمہ ہمت موئس ہوکہ میں موکہ پیکار ہی آوخن برت
 کا مان جبرکی نین کہ جو کہو کہیاں مارت لہجن استی جان
 اہمہ پت کف نامی اوکار دوہرہ ترمانگم اور شہنا سرے کرشنان
 بہو جن مدہر سوکند ہتا کرت پت کو مان کہہ کر سدا کرت کت شتیک اور
 الواس بون برجن کہہ تہ پتہ کوئس متب او دک برت اوخن
 درودہ مدن تیل مرور سرا بان کے کی من تالی جانی سمیر
 اہمہ سادہ آدہ لہجن سورہہ ہوی کر کہا جس میں کر نہ ناہیہ

تا سحر جمعه
 بهتر اندر ز نام زکات حبش
 جم دنام سوشو کوه و بهار کال
 بو ترش کهنن در جی بید و صوی ناری
 اس ده لجن کال جگر نام بر تهمود
 بگو اوست که مور جاکا کس
 لجن دس کار اشته بر جبر لجن
 بهرم جت شتر داکه کشت تا بدن
 لجن سورس کاس رو با کوه نذر است
 کف جبر لجن نیست اید وای جبر لجن
 سکت جم بهان موی ستهل عوک
 اندل جبر لجن داکه سو کوه بر لاپ

لجن همی
 آتیل تاک کھوید بکار آتہ او جین لجن بون دین آودر دکنہ جو
 کار کس لجن رس حرکی لپی دکنہ کرنہ سور کاسن آتہ کھید
 لجن نندرا جنبہ تن ہوت انک برسید کھوید بکار کا اہدہ کر کھید آتہ
 دشت حر لجن جنہن آشکت ن اورید ہشتہ انک آتہ لجن بر
 دشت کا کھوید کرنہ رسک آتہ کال حر لجن سیست برسدن
 کر پشیل تویا آتہ لجن حر کال کاسن او با و کموی آتہ خبر کرنہ
 مر جاوا سورہ شبت دوس کہہ واہ آتہ سور مر کھت کون آتہ کنڈ
 کف دو اگل دن او خانو خبر بر کھنو آتہ حر دکت کی لجن
 مر کھو پشیدن دی لکنا جاسن آتہ موکہ باکی مہ ہو کہ جن آتہ
 لجن حر ناس آتہ سورس جو رن لکتے آتہ سوہہ کتی
 بہکرمول لکرا اشکی کرو کجور آتہ مہندی کلوی آتہ سال جو برنی ملہ
 پیلان موبہ کلوی تاه جوان آتہ بت بار آتہ بتہ جوان آتہ کرد ہوا
 کورالای لجن والامرو ابای آتہ تچ پشیں آتہ سردارہ تہان
آتہ کلور

موته بتول حوای آن چنان آهیا بیل بول او کهد میلو کم بول نینبالی
 جراتیا جان سهله او کهد تی آوای آن ایه او کهد کو چورن کرو نام سو درن
 لکنا دهر و چورن نهی مل من کمال آهین حرمین ت کال او کهد
 نیرا نرهای باورک کون کاملا بیری هیسان کد تر کهد سول سهله ای سن
 بات تیرا نرهای بهرم آواک کف تی سو کس کار کس بیر اجای کد
 انک ناس تون جان سازک دهرین کیو کهمان انهم جهان جو نیکس
 دهره سوته مورج اور بیلان تنک آهت بر وان کد یک یکده مار اکهو
 دو تنک پنهان بیج دهوری تنک هر بدو او کهد سوی رس ادرش
 سون مردیه که هو کوئی زنی دو کوئی کهد و میرات آهت را درک کا کمال
 تایت کف بات کون ناس کری تا نکال تیهی دوجی نت کو جوتها جری جان
 سو کهم نام حوسیت جرا و در و یاده نرهای جهان جو نیکس نام کهد آتری
 آن بد منوت یک نته من بهاکیان کهد حوآن آهت سه جو نیکس
 مشکده سم تر نال سم آهت تنک لیه بهجار نیلا تو تها تنک حراتن بهت دهر
 کوار او کهد سبهته ماه دهر تا کون کج بهت دهر بهر جارا واک دهر و نیتل

بہی جولہیہ ایک تی جو بران کہہ کند سو دیکھی جاکس ہات دودھ سون
بہشتہ دی ہوئی سکل جرناس کہیو جرناس جرن منن ہندت لہو جاکس

نارے کو انک بدہ سدہ کث سفسار اہم حرکتے پہل منل

نیم پہل رس کر ملی بائی کولی کیجی پسک تاب ترو کہہ ہتھای

اہتہ جرن کو جرن سورتہ بت باران جل سون پیتی پس

تک ایک بران داکہ بت جرناس ہو اہتہ بت جرن داکہ جرن

چوہہ لوحن الاموتھان آن جرن بت بار اٹھان سورتہ

لو سیر سیر سون لہیہ داکہ بت جرناس کریا اہم کف جرناس

سورتہ مریخ اور کاہل سل تاہ بلای ناسن جولہی سیر سون کف جرناس

اہم بات جرن کو جرن سورتہ سورتہ سورتہ سورتہ سورتہ سورتہ

نیو اچور لای جرن ہری جرات جرن اہم مل جرن کو اوقات کرتہ

ارکہ نال موتھان کرو جرناس پنیو اوقات تنکھال مل جرن کف

ناسن ہو اہم جرن رس جرن کو اچو جرناس سورتہ سورتہ سورتہ

اہم جرن رس جرن کو اچو جرناس سورتہ سورتہ سورتہ

وہترہ

کونجی

انہدس

بیس موصل ثبت سون برس حرمین حای اتمه سورس حر کو اوقات
 بدر اچند کنداری اهرمول جان شمل حوسوته کلوی آن اتمه اوقات
 جو کچی فل لای کف سورس حر کیم حای اتمه کیم حرو اوای مردن
 کیمی انگه کون شیل تان کالای هون منجن جل بن کیم تاج خیمای
 اتمه شت حر کو حورن بیس موع جراتیا اتمه شت کیم کمال حورن
 کیم شت اتمه شت کونالی اتمه بای کف کو حورن موهان شوته
 جراتیا تیراجان بیس کو کلوی سن اتمه شت موهان حورن
 حورن بر شت هی جل سون شیمی آن اتمه شت کف دو کیم هی موه
 سبی حر کیمات اتمه شت حر کون حورن بیس شوته کلوی سن کومان
 تاه لای جل سون شیمی شت اتمه شت شرای اتمه حورن کیم
 حر کو بیس دار اتمه شت اسید یا سوی حورن بیس شیر سون شای کیم
 جرهوی اتمه شت شیمی حر کی دهره دهره کو کل شین کیم بن
 سیام شت سون میل دهره دهره برات اتمه جره شت هانی ریل

نه چنينه
 اتمه کاس و اس جگر کوا اولينه
 مکيه پيل ميسر مده سون حاتو
 ان کوا کاس و اس جگر پيلهارو کسان اتمه سون مات
 روک حکيمان انده پير و اس کتت شرف موع اور پيلان مکيه
 شهن جوسمان اور کس کولى کرد و تى ايلک پروان انده
 پير و اس کوي سون بات جرحه بات کس پيتک سون موهن کول
 برامى اتمه خنمان رسن بات کوا کندک بار ايلان
 مورجى زورى کور پنج لون شري کهار بکيه ابرق سوتيه خو
 سوي اور کس سون سبه او کهد تته دشته سرت خنک روان
 هين کولى سوهت تته ديه ديه رس خنمان هين کيه کورى
 ناکسن بات عام مويه سولف هوه بکيه حرکات
 اتمه کندک سندرى رسن بات مورجى پيل سوتيه بکيه
 بار و جان ناکس ناک ايو ليجى کندک سول شري آن مردن
 سبجى تين دن رسن کورى باي سنجاسم کولى کرد و اتمه

جبکہ ہی سنات بیتکف ہم حور و ملاحی منہ کن اود ماد
 بہرہ امتی روکنی اہل ان مول سن کو دنیا تو بہرہ
 کرد اندر حو جان دیو دار و مسل سو تہ اور کج میل آن اوقا
 جو کر کی بھی سنات حرجای نذر اکہوا او منی کف سو کاس جو
 متای اہم سنات کو سخن ترکش تر ہلا ہنگ و سید اکرو ملا
 بیت جو مہر و سہیل اہل کو کہد ہم ہای اچی موت سن پس کد سخن
 نینای اسپار اود ماد ہم سنات نرطی تر و کس اندہ بن بہرہ
 سروت کین کہو بکار کی ایتی گوی ضرورت اہم سنات کو اوقا
 حوتان موندہ حراما کو و کلو ی ملای اوقا جو کر کی بھی سنات حرجای
 اہم سنات کو او کتہ کنکہ لوک حو میدان عققرہ حور لای ادرک
 رس و بد شک شک جو کہی سنات اود ماد کف نذر امارت
 کاس سنبت سول بہرہ مودہ جر اکہو کری و شنس اہل ایشار
 روک کسان لیل واتی زوری لکشی جو بہرہ موج مسکی دارم کلی
 بنس لو جن آہنہ کوشلی لودہ مرہتی نائین دلاو ما جو بہل حرج
 کو تہا

دای کھی کوڑ سونہ سن کوٹھی کر اتیہا جو دہای اتریم عام کو
جورن سید سوجر سنگ وچ شیوا بتیس غلای پین منو حل
تبت دن عام اتیہا رهای اتریم سنگونی روک حکستان دنان
پنج کو اوقات دینان موتهان سونہ نهون والد بل کتہ کمال اوقات
جو کر کھی سنگونی کوتال اتریم سنگونی دای سول کو جورن جوهر
بنوتهان سونہ کلوی بتیس تبت سرون پچی بتیس غام ارج
سنگونی حای دای سول چمن ماه مشای اتریم عام کرج سول سنگونی کو
اوقات کابن چند لوده باتیل لمحا لو موتهان بل سونہ جو ماوهو
دینا بتیس کلوی والد کر ادائی ملاوهو سیم پیل اوکھی کھی رات اتریم
سکی پچی اصول ارج سنگونی پش انهی کھی ات برنیت دید کشت
بتیرن نین مکھین ورجتی وده منوط سون حرس نایت منیا سنگونی
روک بر شکار نام دوتیم سون اتریم مولی روک حکستان سون
دوگھا ار سون کو **چهره** مالک معراج بهت سونہ سون جتر اتریم
بروان سون کھورشل اسکاکی جورن کره سحان دوکھی لپه کو
پانکی کوٹھی کره و تنک دو پست آفا را کلیم کد نار سولیه بهوی

سنگ

رتبه بیل و جورن عام بات کو جو منہ بیل مان گئی جان سو منہ جوا بیا
 زیر آن موتهان جتر اسیل مول شرج بیل بندو سم تول ثبت نمر من
 بچی بیل عام بات بیل نہی دیس سول اہو کہ فیہ جان برای
 کہا سے دیس جن میں حای اہم عام بات کو جورن دودہ سو منہ
 وزنگ ہر مکی ذل و دار جولای ثبت اوک سون بچی عام بات برای
 اہم جورن عام بات کو دال ملدہ ارند بن تروی وزنگ شمس مورج
 اندر خواہی بچی سم کر پیس ثبت فلاد سون بچی عام بات
 برای گرم کی بیا آو در کر کہ جانی جو برای اہم عام بات
 کو جورن کو کل غصوا منر نوادال کو کلوی دہین دودہ
 سون بچی شمس مورج کا ہوی دال ملدہ دہم گرم روک کر شیکار سدا
 تروی وزنگ سون بیلو سم کر جوک ثبت نمر سون بچی نا
 کہم کا ہوک اہم گرم روک کر شیکار جورن کر گتا تر ہلا
 اتروی وح نیم شجا اور بای کہدر کر اخو وزنگ سون جورن
 کو ہولانی دہین مو تر منن باکی شنگ دوبروان ثبت

در کس جو بدوئی اهوئی گرم نان اته سول روک تنکاره سول کهورن
 سوچرنگ جو سونه بن اگو سیم کرهای پیش حوی جل ثبت
 سون سول روک جانی اته تنگ رشتنگ حورن سول کهور
 مرجان بیل سونهنگ سیدار زری دو اجمود اجل ثبت سون
 کهور سول نهوی اته حورن سول کهور بیل سونه حریکی سوچ
 تروی ملای ثبت نیرون پیش سول کهور جای اته کهور
 حورن سول کهور سونه تهر سول کهور تین حورن کهور
 و تنگ انبیا تا تین حورن حورن کهور تینک کهور
 ای سونه اگید نیچی تروی تین تنگ حورن اگو حورن کهور
 ثبت نیرون بانی تنگ حورن سول کهور کهور جای
 سول عام بات ادهمان کد حورن سول کهور سونه حورن
 بیلان اورو سول ملای پیش سونه جل ثبت سون
 سول روک حورن اته مانه کمال روک تیکامه اوقا
 باند روک کهور تهر کهور کهور ایا و ایا سونیم کلوی اوقا
 جو پیش شه سون نیش باند کد موی اته باند کمال وای کهور

اولیه ترکستان جنبی اندوه چون جوملای جانمده کهرت باکی باشد کاملا حاکم
انته کمل ای کهر اولیکه لوه چون ترهلا کرد و نور خنی کمال مده کهرت من
حب جانتی کمل ای تب تال انته فل ای کهرن کهری مده جواکلی کرد و آن
نینه نکل بای کوناش نهو مده خنکای اینه کهری روک بتکاره کهر چون
اسکنده سوده بلان لونک مصرای جل نون صبحی تب کهری روک نهای
انه کتک کهری روک کهر اک سول اور لونک ن بنه سو سمران کولی کهری
برات اوته شوی کهری نان انته کهری روک کهر چون سوزنده ترهلا تده
ورنگ مر جان کن جو مونهی بیل مول لونک دیو دارش لدکی دوهه
بدم تبر اورده اشناج کتیه جوملای سهره دنی مصری کهری روک جو مراه
ات سری نند و دکنه سوسن لوترن نین کهرن درختی و دشتوت سون ارش
نهرک اندر کام غام بات تر مول باو کاملا کهری روک بتکاره نام قهره
انته کهر روک بتکاره ناس کتیه وشتا کهری روک میده دونه
ناس جویجی برات انته کهر او بهور نای اینه کهر کهر چون مرغی مکره
لونک بن کهری بیکر کهرل مده سون کهری روک کهر او بهور نای
انته کهر او بهور ناس کتیه وشتا کهری روک میده دونه بدن خود او

لیمی نایس ملواروک ایتھ جہر دروک شہکاره خدین موئہ لاکھی لاجاکن
 کونک بگری اور کول بن کنج کیسہ جہر اکنک انکو خورن کھی مدہ مصری بلادان
 جوتای رات سحر حب نہکی جہر دروک جوتای ایتھ جہر دروک کھو اولہ
 لاجا ستانوک کولنج اور لانی جاتھ مدہ کی شک جہر دروک کھو
 جوتای سور کو سوتھ میل گراشنگ ہکرمول کھور و ہرنکی موئہ
 برج جل ثبت چولہہ نہان سور کو نہان کرنی ایتھ سور
 کاس کو خورن ہندریا جید کنڈیاری ہکرمول خان و سا او
 سوتھ کشتہ نہان ایتھ سحر جوتھئی ثبت نہ سور کاس
 جہر ایتھ کاسک شہکاره کولی کنڈی کی سوتھ ہر ایل
 گراشنگی جان ہازکی جو کو ارجیل ای ملیم بیو آن کولی ہیر
 کھی نہ سون تنک ایتھ سوری ن جوتھہ من راکھی مات
 کنڈیہ کو ہوی کولی کنڈیہ و سا سوتھ جوتھہ ایام
 بیو آن کولی کھی نہ سون ہوی کنڈی کی ن ایتھ کہتے
 دہاتے کھو جوتھہ و سا سوتھ جوتھہ جوتھہ لشی ای بیو
 بیوہ جل ثبت سون کہتے دہاتے جایی ایتھ مندائے

۲۰
 بقدر کار حورن بیل تروی حیرتگی سوتی سو جربای ثبت غیر
 سون بنی مند اکس خرمشای اتمه مند کن کهن حورن سید
 و اسبندان یامن جبر کمال بیس ملو جمل ثبت سون مند کن
 کوتال اتمه کدیا کهن کنگا ترکش تره ملا لون بنک اورا جو این میل
 سم کرکولی کبی مند اکس کوریل اتمه حورن مند اکس کجی سیری حوم
 سید سو جربای رنگ ترکش تره ملا تروی لونک جبر اتمه حورن
 منتان زور و تار و تار آن او کد تو حورن کربو تین نهشی
 منبوی دهر و شک یک برات اتمه کبی مند اکس حورن ماه مشای
 اتمه سو جربای رنگ منبویه سوره تیل شان کان آن کرید مردن
 کبی سول سو جی جان سده جک نندت کبی استری نندت
 کینو دس لو تین نین سو کین و جیتی وید منبوت سون کوا احمد سو کین
 مند اکس سو جی رنگ منبویه نام جبر توم سید اتمه کردای
 منبویه اندر ده کولیب زیرا سید نانک دهرکت تیل حورن
 لیب جکی برات اتمه اندر ده حورن اندر ده کهن حورن
 تره ملا حورن کبی دهرن مو تره من کمال برات سیدی شایند

اند سوتنه کوتال اینه اند رده کله او کهد ارند تیل و حال بن کی کهرت
 سول شوک برات بیچی شانه دن ناس اند جور و ک نومه اینه اند
 برده کله لیب زیرا ارند کشته بن و ج مهبو پیر لای کاخی سون
 جولی اند سوتنه حو برای اینه برنو شکاره جورن برنو کله و نیتی
 دارم کلای سیت کته سم کهد و نیت جورن تنگ و نه روز و نیت علاج
 برنو رس کلوی کو آنکی لیبی لای سبه برنو کولاس هو برات اینه جور
 کهای اینه آیه برنو اوای بوی اللاهی کهد سم جورن تنگ
 اک لیه و حن کینی اینه حو کله کری برنو اند حوان برنو کله
 سنگها ولی اللاهی سلاجیت سم کهد نیت نرسون بیچی ناس و ک
 و نیت علاج اوقانه مونتر کجه نهی برنو کله و عیلا و کله و
 مهبو حو لای بدم ارند برین کا رسم مهبو حو لای اوقات حوتا
 کون بیچی سلاجیت مضر کمال مونتر کجه اور بهتر بن برنو حو تال
 اینه جورن مونتر کجه کله اند و لاهی نیتو تیل لای دودی سونی
 بیچی برات او تر مونتر کجه حو تال اینه مونتر کجه روده برنو کله و سب
 و شامو سیکه و آنکی تا بوخل من میل نایه تلی جو لیبی مونتر روده کله
 بند بریل

رجنی سم کلوی دیو دار مع بس اوقا تہم جو کجی سوی برات
 جب بھی بات رکت نرانی اسرک منجیل باؤ کد کد و کشت
 اہتہ سیت کشت کہو لیب بے چند کنی نیم کہتہ روح جہر
 ای سم مہر مٹا لیب جو کجی ان سیت کشت کو بہ
 اہتہ سیت کشت کہو لیب دوزہر منسل جہر باجی باہی
 بہر ملای کاخی سون جو لیب سیت کشت نرانی اہتہ کدو
 روکی کلو جرن ملہ باجی نیم دل اور آملار لای تیک دو
 کو مو تر سون مہوہ کدو حای اہتہ لیب باؤ کدو مر جان اور
 سندھو ہون مہکی کھرت سنخوک مہر کی لیب جو کجی ماس
 باؤ کو روک اؤ کھد باؤ کھو کہد ملہ ملای نیا تہو تہا باجی
 شجی جوک ملای سہتی دکنی نوار کھال کرہ پل مین پایا مردن
 پین دن مہکی کو بر نہا ماس باؤ انیک بدہ اہتہ لیب داد
 و جوک کا کھو کندہک جوک وزنگ بن کہتہ جو شرف جان ملہ لوار
 سندھو رسن مہو سم کران کنک نیم تنبوسن لیو اہتہ ملای باؤ داد

بے ہوتا

اور در جری ایستادن ایستاد و داد و کد و کوه دو پله پیم سر کلب
سنگ باده داد و در خوش گذشتن نهوه ایستادن روک ^{کاف} رسته داد لیب درین
کنده بای تمان سید استوار و ارواح لیب کجی کاجی کمال داد خوش
ناتانکال ایستاد بوته کوه خندن کوته شنباهای کول سار و ایسم
بنای لیب کجی جل من کمال نوت و تها چن ماه شای ایستاد دهنه
بتیکاره کدی بات جوهر کسم تا پله پله ملای لیب کجی نرسون چنده
نمای ایستاد دهنه روک کوه پدید ریاحند خندن شلال کپور شان
سوا که مولی پنج آن چنده ریاسن لیب لای سو چنده روک چن ماه
جای ایستاد چنده روک کپور لیب سورته کند یک خندن لیب لیمون
نرسون لیبی دو سوات بران چنده روک تن ناری ایستاد نار و ارد
بتیکاره ایستاد دده کون رکت کاکورده من پیوه سوی بخ او کده بد
کپور ناس نار و اهوری ایستاد ششتر کجات کپور او کده کاک خنک کومول
کت ششتر کجات من کمال ایستاد سیر ارکت راه سن ایستاد ناتانکال
ات سر رکت ایستاد کپور در کس بو توین تنین شو کپور و یو جتی و مروت
سوی کوزند بر میو مروت کوه مروت روده رسار کشت کد و بادن دود
و جرج کلات چنده نار و ششتر کجات روک بر بتیکاره

نام پنجم دله اتمه بات روک بر شفا ره کولی دای کهو بهدر چهند
رکنده سوتیل سیام جان سم تل جو میو کنند آن ایله او کهد پیری
کهرت ملای سوتیل باده جهن ماه جای اهد جورن بات
کهو دهره نهک نهک لو نهک را مندی ماه ملای جورن کهد
دو بات کورنای اتمه کتفا بات روک کهو جو بهد بیل خمترا
اسکنده جان جوک کتف جوا بن آن سوتیل کلوی بیل مول اهد
او کهد بیو سم تل وونی کورسون کولی کهو شنگ دران جو
دهره برات اتمه کی کولی کهدی بای جورن نرمانی اتمه اوقا
بای بهر کهو دهره سوتیل ارند رندا لودار خو کلوی اوقا بهد جوک
بچی پیرانای نهوی کهد کس کهد تیل دای کو جو بهد مهتا تیل بهر
اکلن تل دهره کارس جان کنجا بکده دهری بیج شنگ جو
بیج بیج سولج بده جو تیل کهدی آن کهد کس کهد تیل بهر جان
برن دیهای کهدی لای بای جورن نرمانی اتمه بت برکوب
بر شفا ره جورن بهدر را چهند ادمی کپور سیر تهاں امله جو چند
شنگ آن اتمه بیس جو بهد جل ملای سوتیل کوب جهن ماه خانی
اتم داکه و شنگ کولیب دهره بهر بیل اتمه تذل خبر جور لای

جلورن کپور جورن کورن کهد و نهک

واہکو بابا مانک جو منتر سپاوا

اویس مائپٹا کون اویس سپاوا کون اویس کور کور کون

کے پال بدیا کون اویس پائے کون اویس لوہ فم کون اویس چند کون

کے کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

جو کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

کور کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

جریا کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

جوال کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

کون اویس کون اویس کون اویس کون اویس کون

اتمه چهره او باکی کهو چون بیس چهره را کول پهل اورالدی کمال
 سیث نرسون سچی چهره او باکی تھان اتمه کف کو ترسقا ره کیه
 مرجان بستان پنازنگی اورخان ماکهوتاہ لونک بن ای سم پیدو
 کن بانون سون جو کتوای اتمه برمت شک جو آده فسف کپ
 اورسواس ہرم ہوی کہی کھائس اتمه کف اهو چون کما کشت
 لونک سو تھ اور ہازنگی بای بیس چل سون کف کھایے جو تھ
 اتمه کندرک تنقارہ شدل اور کجنا بن تر پلا سم کرتھان بیس
 جل کت سون سمجھیران جان اتمه کت بنجھون کا ہپازنگی اور سون
 بن شدل جل سون میل کف تھ جو باکون لیپی کہتن ہنجران جان
 اتمه موکھ باکی کو چون نو اکھیر الدی موتھان ساتھ رانی موکھ
 مہو بیس کی بدن باک جو مشای اتمه جسکی دنت کت آوی مات
 ہومی تشکا اوکھد رس انے کو شہر سون مہو جو ددو سون
 آئی حاتمہ سات دن واقف کت نہوی اتمه دنت کت کھو کت بر واه
 بیکر کھو اوکھد وراموتھان اوفاتھ بن کرسکتھ اور جان لودہ چھتہ
 ملائی کی بیسوم کران ای اوکھد دسن ملور کت کت سوکھای بیکر
 کیست کتھ تریل اوکھد کتھ بچہ جو پرای اتمه اوکھد موکھ باکی اتمه
 تر پلا

نہیں

تر پهلاد اکبر کلویان جنبی دل بای دال ملده اورا دوس عیلاسم
گره های او فاش نمی بکشد گری ملده کمال بدن بان کواشت
کون ابد نه تا نکال ابد کمال غوغا اود کبد هر سوس سید مالون وج ابد
اولدسم نه های جل سون بدن جو لبی کبی کید کا حاف ابد اولد
جهایا کی جهایا یک سیام زرا سروسیت بن بی سون لئو خان
موسکی جهایا نارهی ابد جهایا کهنو لب سید مالوده جو
ملده کشته ابد اولدسم نه های ننسوس رس لبی موسکی جهایا
جای ابد نه کار و کشتکاره دوت سوس نه سینه بر تکی دارم نهول
ملای سیت سروس نهان دیکت مکده سولهای ابد ابد اولد
کیمین کیم سوسه مویج اود پلان کورون کبهی آن بهین سوسه
سوسه دیکه نهان جو انکو خان ابد نهان سوسه کیم مر جان اود
کیمین وندال ایل برت تل کیمیل نهان جو لبی سروس بهرا بهین ریل
ابد نهان رکت کشتکاره ابد لب نهان رکت کیمو رسوقی لون نهان
کیم و ملده ملای جل سون اود لب کیمین رکت جو نهان ابد
انجن نهان رکت کیمو کانت ایل اود حیف بن مهدی رس سون جوک
الوار

نیکو کسر

لوحن سخن کجی رہی نکو اور درک اندہ سخن را اثر اندہ کو ہرما
 رجنی جو کم کہو خانی ترس سلندہ نیفوا سخن کجی ہوی اہلانس اندہ
 صادمہ مرد وال کامل سخن پناہ حالا ہولانس اندہ ہککس ہرما
 اہم مرد وال کہو سخن مر جان کہو ولون کہو زہی ہیسوسم آن جل
 سون لب او بار کی کہی برد الو جان اندہ رکر انتہ مر کہو
 سدا اور کشت تیل بن کاسے ہر میں کمال کہو ر سخن کو میں
 ہر حوتی اہم سخن سہل بای کہو بار اجست شک مصر موتی
 ہر کا خان چہی چہی تنک چہی آن کا اندہ ہر وان کہو بدہ دس
 اور کا کہو کا ہی اہنی ملائی تونی تری تنک جو مہلی کا ہے ہر
 میں بای جہیلی بی ہون سخن ہیس در سخن جو کہو جہیل
 وال کا اشہر دودہ ہات بہت نہ اندہ رکر اکہرت تانا اور
 سن نیلا تہو تہا آن سببہ چو نا ہبکی ساگر فین سمان کاسے
 تہال میں رکر اکہرت کو کا حولا ف حوا سخن کجی سہل وای نہا
 اہمہ بوتنی نیر روک کہو زیر اکا ہی ہتہری نہ ہلا سودا بای رسوت
 مالو ہلندہ بن یامین بودہ ملائی ای زو کہد سم آن کی کہی جو بوتلی تاس
 ار

ہند
 جانے سلندہ
 صدمہ نکر

ساگر

بر سر کوهان بنشینوزل دیس ایدم انجن تهرهوه که مرابند
 بن مثل ترکش آن کاکدیل اور مصری ساکنین سمان انجن چیل
 سون تهرهوه نه ای هولد که ورایا بن نین مبرجوشای ایدم کن
 بر تیکاره اکسین تل سارت رس کان پنج سو پای وهری میرالور
 اینتی رکنی ایدم کان رکن که او که کد آن بات من رس وهر تانو
 دونو سوی کان پنج رس میلی بوی سول نهوی ایدم که کد کن
 که و دو دار وچ سوتدین سد اصف رلایا ایجی مورتون ثبت کد کان
 وها خوشای ایدم سر رکن بر تیکاره بات مروت که لیب دودار
 که کد کان نیل ازندیل لای کابخی شون بولسی بات مروت خای ایدم
 کف مروت که لیب بهدر راحند ازندینی کرا جان خروح دودا
 موج تهمان سوتدین مروت بولسی این ماه کف مروت خای
 ایدم مروت که لیب مروت خدیل شواک دودا سپر و آلی
 کول پنج هوه مروت مروت خدیل ایدم مروت که لیب
 اندر کد کان نیل ازندکی چهر کمال ثبت مروت بولسی مروت قیال
 ایدم مروت که لیب بیل مروت خدیل ای تینوسم های کابخی
 سین لیب که مروت مروت خای ایدم لیب آده سین

کہتے ہیں مر جان روح پہلے ان کا بچہ لے کر آدہ سیدے نہای اہتہ
 آدہ سیدے لے کر کہتے ہوں سیدہ بیکر کاش لہوہ برہات
 سہہ جو کہ لہو کہنوادہ سیدے حات اہتہ کیسہ عروہ نہ کہو او گندہ ہول
 تل کو کہو کہتے مد پامین بای کیس ملی عوا کیس دن جہر جہر
 آدہ کای اہتہ اندر لبت لبت ہستے دنت کہہ کہتے تاملین روت
 ملای جہیل ہی ہوں لیبی اندر لبت حوتی اہتہ کلب لکتے لوہ
 جون اور ہتھکرنیم پتھر ہل تین اجی موتر سون لیبی کلب زہی لوہ
 سرخندت وید کہو اس پتھر تین تین روکھن درختی وید منوت ہوی
 بات نہت کف تل کو کہہ پانکھانہ کر ن سر روک برتھکار نام کہنم
 سم دینہ اہتہ استری روک برتھکارہ خیر کو او گندہ کج کیسہ لوہا کیر
 بن جنن والدہ بای تمڈل جل ہوں بھی برود روک نہای اہتہ
 بروک کج کہنم تمڈل ستا بھی نہر ملای برود روک کاش ہو مسال
 جب کہانی اہتہ ہوب ہونی کا کہو او گندہ سوہی مر جان بیدان
 بہم دندی اور بای تمڈل کی اوقا تہ سون بھی ہوی ہوب ہوب
 اہتہ ہوب ہونی کہو ورتقا تو بی بچ جو کہہ کر گنا میں نہل بای دنتی
 لاگوہ قند ہوبد

یہ نون
 رن

حقیقہ

سیر

سینه دود و کون دانی که میجان مکره راکه برات انده هوه هوس نار
 او کند بهد رشتفت که جوهر او لکار انده او کند که بهد هونی خان سوسول
 حافل ساگر فین ملای دانی درشت الدی که کیده ستم بای جل سون کولی
 کیمی ایک غلب بردان بی سمن سخی سات دن انده او کند بهت جان
 دنده های که بهد جوهری دهر و چون دونه سیم جان حال که کیده بهت انده بن
 بهت گرای انده او کند که بهد هونی کو مر جان سونه سلطان تها
 کج کیده جوشی آن کو که برت سون جو بهد نار نان کو زنده هوس تانکال
 انده که بهد هونی کو او کند سوسول کیده سکه سکه سکه سکه سکه سکه سکه سکه سکه
 بی سون بهد و نده هوسی که بهد تانکال بن انده که بهد هونی کو او کند دهر
 کج کیده کو سون رت جواشت کران دوده بهات بهون کدی که بهد
 هوسی تس جان انده او کند که بهد هونی کو دهرین دوده لجهستان کر
 بان سون نار نایک هندین تر بهد هوسی تانکال انده که بهد بهت
 نوارنی کو او کند دنا لخال کو ل هیل غلطی آوری شندل جل
 سون سخی که بهد بهات هوسی خای انده که بهد رشتی کو او کند
 بادل و انجا بهت کدی لیب هیک ماه بهر سوت هوه تانکال

در پیشگاه

هین آودر دیر سهره های آینه لب کنشش مشتری کهو بی سپهر ملک
ان لب کرد و نگه نماندین تر یا کنشش ان هین من انوی بروت
هین آینه کنشش مشتری کهو او که هر مندی کی آن کلاف کشت بازی
کنشش بدیدو بس بر کتو جان هو بروت تا کمال هین سوره هین مینا حو
گو کا آن دهر خون رات آینه هوی شکون خون سده جوک بندت
کهو آینه بخت بر تو که کتوری کهو رسم کوئی کرده بای خون بیج
راکی جری خون بخانی آینه کوچه کش کرن کا او که اسکند، رزا
کج کن فوج کنیز کشته سوی لب جو کجی منسون کشت هوی کوچه دو آینه
دت بر تو که سوره جل تذل کو آن بس کیه و بهات هین کشت هوی کوچه
جان برکت جوک بندت کهو آینه او که هین و نیلی کا کتوری کهو
کو که او بر خود میرید هین دلی کاسی هوی سده جوک شم جان کهو
آینه بو که حندان بجای عرق کنه رس چهر رس هتوری بای
کوئی بیس کتوری جهاد کتای بو که مو سون بیس کتوری کهو
اندري دهر کتور استهول هو دیکه ساجی تری آینه لب
استهولی کرن و جاکنش کج بیس اسکند و الله حو کتور و تیک
شتر

خدا می
حاله

خشی

کجی

۲۷
شتر نویت من لنگ محمودی بوده است لیب کرده است و لنگ کرنا رکنده
بارد کج کن جنی ستلای لیب کجی لنگ بر روده است و لنگ کرای است
اسمان اجی سیاه کرده بن لجا و خربای شتر نده نایب جولی است
آدمکای است بدن بر کاش خورن شمال کمان مویا نوبه بهار
بای کوچ بچ رکنده بن شنبل لیب لای والد شاد و عورس بن
جولسوری خان شاد و دوده جی بنوه هوترا روی سجان است
کشتا و لکس کشتی لنگم شکر و جانفل تا لنگه نایب شاد و بچ آدمک
عقره جوری لای تملوک مال بتر اجوا بن حران نین بهار است
لیجی لیک فن بران رس شجا کشتا کد برست تملوک ایک
افزون
سین سمین بهارن کوی لنگاروی انک اندات میر نند
دوقققق
وید کیمودرس منوت بهارن بهارن بهارن بهارن بهارن
نهی کیمودرس خط کیمودرس خط کیمودرس خط کیمودرس خط
۱۸۲۵
بور کجند در نوای خانه بود است و او هر شمس

اور در این باره

لیست بیماران

کاکر تاج
 طاهر طاهر طاهر
 کاربر بار بخت
 طاهر طاهر طاهر
 شکر سداک
 طاهر طاهر طاهر
 باد افام صبح بایده

[Faint handwritten Persian script]

باورنا و فایده

اور وہ دیکھ لیں

西

سکنندایر
 محمود
 به پیش عدو فریبند
 محمود را در میان دست قفس
 نالیده شد در تیغ پند
 ان الله در شهر در وقت روز

رز در بر منم بود
 ۶ دام ۶ دام ۶ دام
 خدایه منم بارکے و بود
 ۱۱ دام ۱۱ دام ۱۱ دام
 روز رز منم بارکے و بود
 ۱۱ دام ۱۱ دام ۱۱ دام
 یک مع منم بارکے و بود

ادویه چوبه چوبه

سوکا سیدیه رسوخان کوفه ککله

بر حصار کوفه ککله عاکم باره بنر غم و کینه زنده

نشسته طغدن داران کشنده سر زنی که باطل حکمت

آن گوشه رسته بوی خفته آتش دیم علف نشی

لغو اثر ابر آورده کجای صحیح بکدام دریاستان فرام

دور نشانی بیدار الیه جوی خورده خون کینه و فرشته

بعد دادن ادویه آیدیم

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

ادویه چوبه

مکمل موره و مده رسته
چون یک در سو که نیم زبان که
در آب مدله موره و مده و مده نام

قریه بلبل است

جبهه بر بندگی روح

اندره ابر کج

جبهه و مده و مده

در کراه اندامه مخلوط ساز مده

ضرب انداز در مده مخلوط شوند

سید موره و کیم در آید کیم

کیم و مصالح و کیم و دانه نذر خمر

بعد از کیم و مصالح هر روز مده

از الیه رنق از رنق و جوان شود
اگر کیم و مصالح و کیم و دانه نذر خمر
خوب است

آوردیه اندرس

رنجدار خلد دراز مهتاب فلک افقن عاقره و قهر
 این تیره بر سر گرفته نام نشسته با کاد کهرل کینه کف خشک لب
 بهمان قدر آتش گرفته در آن انداخته کهرل ناید کف او نه خشک
 بمقدار یکدانه ماسی کجاست کف بدرد و بر از راهم و تالم کف و آید کف
 در رسید که کاف و انداخته بود خوب کف و دانش کف بدو کف خاک
 بر آورده در آرد و زنده انداخته کهرل ناید

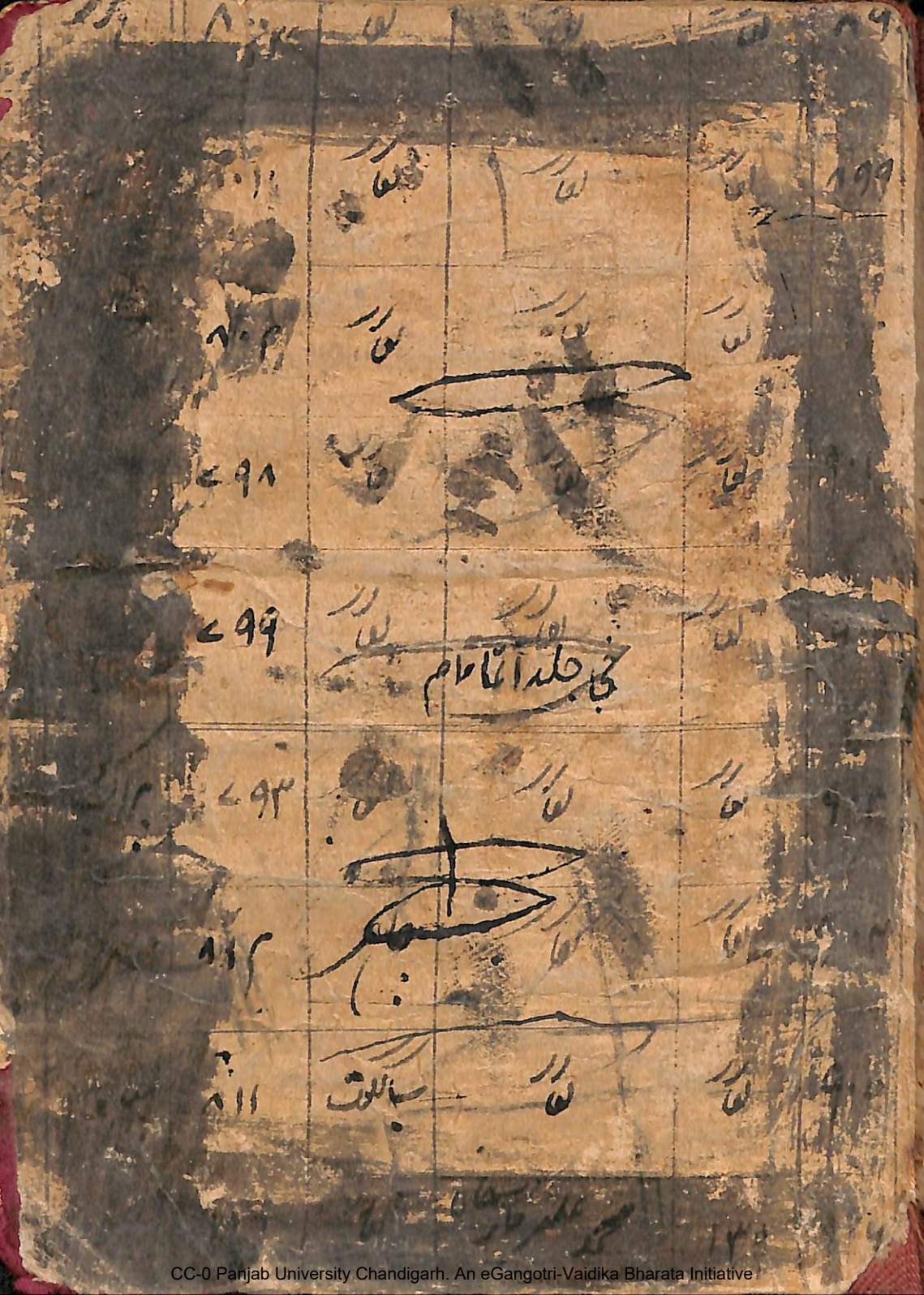
خلع بر سر و خون از راه اول و اندر
 خون از راه مندر و خون

آوردیه اطلاق

دوده کوکهار بهای کف رنجدار
 هم دم هم دم

تخم کف بایر کوند کف کف کف کف
 هم دم هم دم

کف کف کف کف کف کف کف کف
 کف کف کف کف کف کف کف کف
 کف کف کف کف کف کف کف کف
 کف کف کف کف کف کف کف کف

199

۸۰۴

۷۹۸

۷۹۹

۷۹۳

۸۱۲

۸۱۱

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد

جلد امام

جلد

